

Список бібліографічних посилань

1. Цивільний кодекс України : закон України від 16.01.2003 № 435-IV // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення: 30.10.2017).

2. Науково-практичний коментар до Цивільного кодексу України : у 2 т. / за ред. О. В. Дзери (кер. авт. кол.), Н. С. Кузнєцової, В. В. Луця. 5-те вид., перероб. і допов. Київ : Юрінком Інтер, 2013. Т. II. 1120 с.

Одержано 31.10.2017

УДК 336.2

Олександр Васильович ПАБАТ,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри адміністративного права і процесу факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

ЗОВНІШНІ ТА ВНУТРІШНЬОСИСТЕМНІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗВ'ЯЗКИ ЕЛЕМЕНТІВ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Співвідношення між різними факторами, явищами, подіями тощо засновані на взаємозалежності і взаємообумовленості називається зв'язком [1]. В нашому випадку зв'язками є відношення між загальнодержавними та місцевими податками і зборами.

Організаційно-правові зв'язки елементів податкової системи України це форма взаємозалежності з відповідною правовою основою, яка визначає характер відносин між всіма видами загальнодержавних та місцевих податків і зборів, вплив на інших елементів системи при створенні, зміні, скасуванні податків і зборів тощо.

Формування податкової системи України відбувається через комбінуванню податків, що сплачуються в державі. Законодавець формує податкову систему виходячи з потреб держави та органів місцевого самоврядування щодо фінансового наповнення відповідних бюджетів. Таким чином податки взаємно доповнюють один одного для виходу на певний рівень наповнення бюджету. Визначена в Податковому кодексі України податкова система є не про сукупність податків, а саме система, оскільки між окремими елементами (податками) формуються організаційно-правові зв'язки, що характеризуються сумісністю, взаємною узгодженістю, відповідністю.

Внутрішньо-системні організаційно-правові зв'язки елементів податкової системи України складаються безпосередньо між окремим податками і зборами. Зокрема, це пов'язано з тим, що податки складали переважну більшість доходів кожного бюджету України, і при зміні будь-якого податку змінюється доходна частина бюджету.

Відтак, для урівноваження доходної частини бюджету при зменшенні одного податку (або його скасуванні), збільшується податковий тягар по іншому виду податку. Інший випадок, коли при внесенні чергових змін до податкової системи України три окремих податки було об'єднано до складу податку на майно. Так, нині податок на майно складається з: податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку та плати за землю [2, ст. 265]. Тобто, в Податковому кодексі України визначено організаційні зв'язки всередині самої податкової системи України.

Внутрішньо-системні організаційно-правові зв'язки елементів податкової системи України пов'язані з розподілом податків між державним і місцевими бюджетами. Ці два види податків нерозривно пов'язані і визначені в Податковому кодексі України як загальнодержавні та місцеві податки і збори. Зв'язки між загальнодержавними та місцевими податками і зборами виявляється, зокрема, при перегляді їх переліку та співвідношення між частинами загальнодержавних і місцевих податків. Разом вони формують зведений бюджет України.

Зовнішні організаційно-правові зв'язки елементів податкової системи України можна показати на прикладі оподаткування податком на доходи фізичних осіб, військовим збором та нарахування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (єдиний соціальний внесок). Останній не входить в податкову систему України, а є обов'язковим платежем до системи загальнообов'язкового державного соціального страхування, що справляється в Україні з метою забезпечення страхових виплат за поточними видами загальнообов'язкового державного соціального страхування. Повноваження з адміністрування єдиного соціального внеску як і податків в Україні має Державна фіскальна служба.

Нарахування податку на доходи фізичних осіб, військового збору та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування здійснюється виходячи із розміру заробітної плати. Зазначені відрахування із заробітної плати здійснюють фінансове навантаження на платника і його заробітну плату і не можуть бути змінені без врахування наслідків. Говорячи про організаційно-правові зв'язки, слід врахувати також співвідношення між податками, котрі справляються юридичними та фізичними особами, а також між прямими та непрямими податками.

Організаційно-правові зв'язки елементів податкової системи України – зв'язок, в який вступають загальнодержавні та місцеві податки і збори, виконуючи роль елементів цієї системи. Наостанок відмітимо, що формування податкової системи України обов'язково відбувається із врахуванням досліджуваних нами зовнішніх та внутрішньо-

системних організаційно-правових зв'язків елементів податкової системи України, проте досліджень в цій сфері є обмаль. Відтак, постає питання наукового пошуку в цій сфері задля визначення впливу цих зв'язків на побудову податкової системи України.

Список бібліографічних посилань

1. Зв'язок // Словник української мови. Академічний тлумачний словник (1970–1980) : сайт. URL: <http://sum.in.ua/s/ZV.JaZok> (дата звернення: 25.09.2017).

2. Податковий кодекс України : закон України від 02.12.2010 № 2755-VI // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 25.09.2017).

Одержано 10.11.2017

УДК 343.98:[343.3/.7:504](477)

Юрій Ігорович ПЕТРЕНКО,

ад'юнкт Харківського національного університету внутрішніх справ

ДО ПИТАННЯ СПОСОБІВ УЧИНЕННЯ НЕЗАКОННОЇ ПОРУБКИ ЛІСУ

Інформація про спосіб вчинення злочину виступає основою для висування версій, планування та організації розслідування, вибору оптимального (ефективного) шляху розслідування, розробки заходів попередження злочинів. Крім того, встановлення способу вчинення злочину є обов'язковим, оскільки визначається відповідно до ст. 91 Кримінального процесуального кодексу України [1], як обставина, що підлягає доказуванню у кримінальному провадженні. Однак, на теперішній час залишаються не дослідженими способи вчинення незаконної порубки лісу.

Дослідженню способів вчинення злочинів у криміналістичній літературі приділяється велика увага. Однак, незважаючи на значну кількість досліджень даного питання, єдиної точки зору щодо поняття та змісту способу злочину так і не сформувалося. Так, М. В. Салтевський під способом вчинення злочину розуміє комплекс причинно і функціонально пов'язаних довільних (і частково мимовільних) цілеспрямованих дій злочинця [2, с. 421]. В.Ф. Єрмолович визначає спосіб як систему умисних дій з підготовки, вчинення та приховування злочину, що охоплюються єдиним злочинним умислом, детерміновану психофізичними якостями особи злочинця та вибірковим використанням відповідних їм умов місця, часу, а також можливих дій з боку потерпілого [3, с. 54].

Однак, М. Даньшин вважає, що структура способу злочину є не постійною категорією. Залежно від своєрідності винної поведінки,